

Fragmenta Editorial publica una col·lecció sobre els pecats capitals

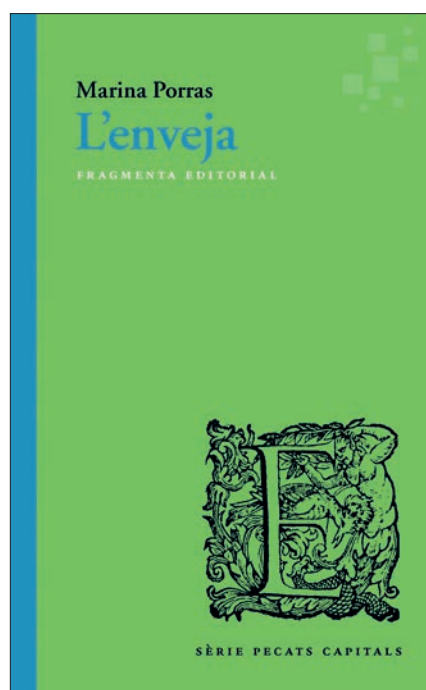
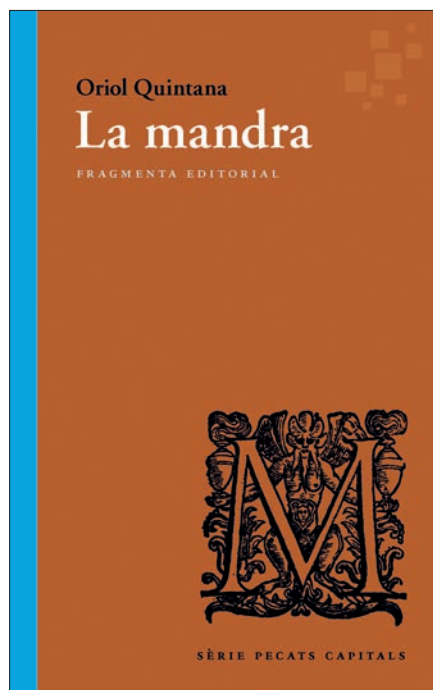
Des d'una mirada d'avui

La mandra, d'Oriol Quintana, i *L'enveja*, de Marina Porras, han encetat la sèrie sobre els pecats capitals que Fragmenta Editorial publica a la col·lecció Assaig. Els propers volums (*L'avarícia*, *La gola*, *La luxúria*, *La supèrbia* i *La ira*) aniran apareixent fins al febrer del 2020. Simultàniament se'n publica la versió en castellà.

Ignasi Moreta, editor de Fragmenta, que va presentar aquesta sèrie el 4 de novembre en roda de premsa a la Llibreria Laie de Barcelona, acompanyat dels set autors, considera que «és una aposta generacional de Fragmenta pel talent d'assagistes catalans menors de 45 anys, als quals hem convidat a reflexionar sobre els pecats capitals».

«Vam demanar-los —explicava Moreta— que el tractament del tema fos fet amb el màxim rigor i lluny de qualsevol tipus de moralisme. La idea era que fossin textos assagístics, és a dir, textos en què sigui tan important allò que es diu com la manera com es diu i amb un enfocament interdisciplinari (filosòfic, antropològic, literari, artístic...)».

MAC
Barcelona

Portada dels dos primers títols ja apareguts: «La mandra» i «L'enveja».

afegia: «Teníem una llista de set autors i una proposta de pecat per a cadascun d'ells i tots van acceptar el pecat que els havíem suggerit.»

Amb aquestes petites monografies sobre els pecats capitals, Ignasi Moreta vol reivindicar l'assaig com a gènere literari. «No té la presència que es mereix i que hauria de tenir en el món editorial actual», va constatar.

Condicció humana

El professor i escriptor Oriol Quintana, autor de *La mandra*, va reconèixer, amb certa ironia, que «per escriure bé has d'anar contra algú o contra alguna cosa» i, en aquest llibre, «he escrit contra la idea del perfeccionisme moral». També va dir que «tots som alhora Don Quixot i Sancho Panza» i que els pecats capitals «formen part de la nostra condició humana».

A *L'enveja*, la filòloga Marina Porras s'acosta al tema a través de les grans veus de la literatura (Proust, Balzac, Pla...), sobretot de Mercè Rodoreda i de la seva novel·la *Mirall trencat*, la qual va qualificar de «tractat magnífic sobre l'enveja». Va

Ignasi Moreta, al centre, acompanyat dels set autors de la nova sèrie de Fragmenta.

Amb aquestes petites monografies sobre els pecats capitals, es vol reivindicar l'assaig com a gènere literari

assenyalar que «l'enveja és el pecat més terrible de tots; és com un pou sense fons».

En el seu assaig, el traductor i hel·lenista Raül Garrigasait fa una reflexió sobre la ira des de la tradició i la filosofia gregues. «El guerrer homèric és impetuós, capaç d'airar-se», va afirmar. Així mateix, va posar en relleu que «hi ha diverses formes d'ira: el ressentiment, la ràbia, la rancúnia...» i es va preguntar si, en determinades circumstàncies, la ira pot arribar a ser «útil» o «acceptable».

Dificultat de definició

El propòsit essencial de l'editor Oriol Ponsatí-Murlà, en parlar de l'avarícia, va ser «desmuntar-ne el concepte», ja que és «impossible definir què és». L'actual director de la Institució de les Lletres Catalanes va manifestar que al llarg del temps s'ha percebut «tant com una cosa positiva o negativa» i que «en determinats àmbits ha esdevingut un motor —no pecat— capital».

L'antropòleg Adrià Pujol Cruells va definir la gola com «la mare de tots els pecats». I va constatar que

aquesta «no-mesura» de les coses va ser considerada «una virtut més que no pas una tara» en alguns moments de la història. Va acabar la seva intervenció recordant que Sòcrates assegurava que «amb la panxa plena és fa molt més difícil pensar».

A *La luxúria*, la periodista i escriptora Anna Punsoda va haver de partir, com a premissa, de «la saviesa popular de la nostra terra» per tal de poder reflexionar sobre aquest pecat capital. Segons ella, «separar el món dels desitjos i dels afectes» va ser el més complex. Va expressar que «la luxúria és com un termòmetre de la nostra salut física i mental». El filòsof Jordi Graupera va posar de manifest que «la supèrbia és un pecat que detectem immediatament en els altres, però que és molt més difícil veure'l dins nostre». Aquesta «percepció de superioritat» representa una «equivocació en la nostra mirada del món», va constatar l'autor de *La supèrbia*. Així mateix va recordar que els pecats capitals eren, originàriament, vuit. Va ser el papa Gregori el Gran el que va confeccionar-ne la llista definitiva.